

PLAVBA DO ORIENTU

A tak *Mongolia* vyplula do Indie s novým cestujícím na palubě: byl jím inspektor Fix. Pan Fogg byl málomluvný a zřejmě ho ani v nejmenším nezaujalo nic z těch nových a krásných věcí, které byly kolem k vidění. Většinu času trávil ve své kajutě či v salonu, kde s ostatními cestujícími hrál karty.

S Fixem jsme si hodně povídali... Ještě teď mě hněvá, jak mě oklamal! Konečně *Mongolia* doplula do Bombaje, cíle naší plavby. Vystoupil jsem na břeh, abych udělal nějaké nákupy.

Konečně Mongolia doplula do Bombaje, cíle naší plavby...

Zaútočili na mě tři rozzuření hromotluci...

Náhle jsem spatřil skvostný hindský chrám a napadlo mě, že bych si ho mohl prohlédnout i zevnitř.

Vešel jsem tedy dovnitř. Vůbec jsem netušil, že do některých chrámů nesmí vstoupit nikdo jiný než hinduista! Okamžitě na mě zaútočili tři rozzuření hromotluci.

„Propána! Co si počnu?“ vyděsil jsem se.

Sebral jsem tedy všechny své síly a nakonec se mi podařilo uprchnout a utéct na nádraží, kde už na mě čekal pan Fogg.

Na poslední chvíli jsme stihli naskočit do vlaku směrem do Kalkaty. Pár vagonů před námi cestoval vlakem i inspektor Fix, kterého jsme si vůbec nevšimli...

Během jízdy vlakem si Fogg dlouze povídal se sirem Francisem Cromartym, význačným pánem, jenž měl stejnou cestu. Já se mezitím snažil vzpamatovat se z toho surového útoku. Ujížděli jsme celý den a tu se vlak náhle zastavil. Cromarty vystoupil, aby zjistil, co se děje, a oznámil: „Koleje už dál nevedou!“ „Vážně?“ prohodil pan Fogg nevzrušeně. Zmizel a zanedlouho se objevil s novým dopravním prostředkem... slonem!

